

Málo filosofů ve dvacátém století a v podstatě filosofů obecně vzbudilo tolik rozporuplných reakcí, obdivu i zatracování jako italský baron Julius Evola. Pro jedny se stal jedním z koryfejí fašismu a článkem celé řady myslitelů bouřících se proti pokroku a „člověku obecně“ táhnoucí se už od Nietzscheho, pro druhé bystrým duchem, který odhalil „faleš západní kultury“, především pak liberalismu, který sám Evola označil za „úpadkový jev.“ Evolovo dílo je rozsáhlé a poznamenané časovými proměnami autorova myšlení. Je prodchnuté hlubokým kulturním pesimismem, prochází vývojem od víry v nalezení nového nadčlověka až po ztrátu jakýchkoli iluzí a pobídku k apolitickému postoji, rezignaci na změnu, vlastnímu duchovnímu a fyzickému rozvoji v předzvěsti neodvratně se blížícího civilizačního skonu a bodu obratu. Metafyzika sexu je vůbec prvním dílem z pera italského barona, které v českém prostředí vychází. Na rozdíl od známějších knih „Lidé uprostřed ruin“ a „Jízda na tygru“ se zaměřuje na neotřelý problém: úpadek sexuálního života Západu.

Giuliano (jméno si později pozměnil, patrně pod vlivem římské tradice na Julius) Cesare Andrea Evola se narodil v květnu roku 1898 v Říme. Zemřel tamtéž v červnu 1974 po třiceti letech upoutání na invalidní vozík poté, co byl v roce 1944 vážně zraněn při bombardování Vídně. V mládí se zabýval poezií, patřil k hnutí Dada, v první světové válce narukoval a sloužil jako důstojník u dělostřelectva. Po válce se začal silně zajímat o esoterismus, v roce 1927 se v Říme stal spoluzakladatelem okultně-esoterního intelektuálního kroužku UR (později přejmenován na KRUR). V době fašistického režimu Evola projevil jisté pro-režimní sympatie, ale brzy se svým pojetím „duchovního fašismu“ dostal do sporů s vládními představiteli a perzekuce jej uchránily pouze sympatie vlivných italských fašistů.

Evola postupem času fašismus odmítl. Nikoli z antifašistických pohnutek, ale spíše z motivace „superfašistické“ – ne ve smyslu většího teroru a násilí, ale především dotažení antimaterialistické, antirovnostářské a romantické revolty k dokonalosti – to si Evola zpočátku od fašismu sliboval.

Ve třicátých letech bylo jistým projevem jeho zklamání dílo „Pohanský imperialismus“ kde se poprvé vztáhl k extrémně transcendentalisticky pojatému světu. Poprvé se zde objevuje myšlenka krize západní kultury (mimořádně se objevila už dříve – ve slavné knize Oswalda Spenglera „Zánik západu“, které Evola také přeložil do italštiny), odpor k demokracii, pokroku a výrazný spiritualismus. Jeho nejslavnější období přichází bezpochyby po válce, kdy sepisuje svá zásadní díla „Lidé uprostřed ruin“, „Vzpouza proti modernímu světu“, „Jízda na Tygru“, nebo právě zmíněná „Metafyzika sexu.“ Je nutno zdůraznit, že Evolovo dílo bylo motivací krajně-pravicových skupinek a některé knihy se staly doslova biblí „pravického terorismu“ (poválečné útoky Ordine Nuovo), samotný autor tyto aktivity ovšem nepodporoval. Zajímavé je, že Evola vzbudil široký zájem (nejenom u pravického čtenářstva) po roce 1968, kdy se jeho antikapitalistická kniha „Jízda na tygru“ stala v mnohém inspirující.

Metafyzika sexu je určitým vědecko-empirickým výkladem problému lidské sexuality. Evola proti pandemii sexu, redukováného na pouhý fyzický (někdy komerčně-fyzický) akt klade antické pojetí sexu a také sex chápe prizmatem východních esoterních učeních. Dochází tak až k transcendentnímu jádru sexuality, vyjádřenému znakem posvátnosti a iniciační funkcí, kdy ukazuje skutečnou metafyzickou podstatu sexu a ztrátu jeho plnosti v bídě sexuálního života



DĚLSKÝ POTÁPĚČ

obyvatel Západu. Evolovo dílo není lacinou prudérní kritikou, naopak, k sexualitě je obrovským způsobem vřelé. Není ale obhajobou sexu jako prchavé rozkoše, nýbrž jako posvátného fenoménu.

Vydává nakladatelství Volvox Globator.